

Voor hem komen wij U bidden :
zegen hem met Uw beste gaven,
wees zijn vrede, de band die ons in gedachten
samenhoudt.

Dankbare herinnering aan de Heer

Julien CAPIAU

weduwnaar van Mevrouw Maria HOECKMAN,

geboren te Zegelsem op 11 januari 1911
en godvruchtig overleden in het Sint-Elisabeth-
ziekenhuis te Zottegem op 23 september 1987,
gesterkt door de HH. Sacramenten der zieken
en de Pauselijke Zegen.
Lid van de Kristelijke Bond der Gepensioneerden.

Doof ik mijn ogen uit, ik zie u nog
Stop ik mijn oren, ik hoor u spreken.
De herinneringen slieren als nevelslierten door
mijn gedachten : datgene wat ons samen deed
kijken in één richting, een brok leven die wij
samen deelden.

De ontsteltenis is groot, het licht in mijn hart
is uitgedoofd ; ik zag je wegsluiëren, rustig en
kalm, gelaten en tevreden, overtuigd dat je een
genadig oordeel zou vinden.

Ik vraag me af hoe het leven zal verdergaan
zonder jouw warme aanwezigheid, je begrip, je
vertrouwen en je levensoptimisme.

Je hebt altijd willen leven, ook al kende je soms
harde tijden. Maar ondanks alles bleef je door-
douden, hopen en geloven. Je was de steeds bezige
man, je hebt gewerkt zolang het voor je dag was,
bezorgd om vrouw en kinderen, voor ieder en
alles, zichzelf vergetend, blij om een attentie,
gereed voor een wederdienst ; ootmoedig, god-
vrezend, en in eenvoud voor God.

Ja, met een rijk en waardevol gevuld leven ben
je naar de hemel mogen gaan.

De laatste weken waren ondraaglijk geworden,
maar zoals je steeds bent geweest, liet je ook
nu je lijden niet merken.

Neen, je lijdensweg is niet voor niets geweest ;
eindelijk ben je thuisgekomen in Gods Vaderhuis,
waar je opnieuw zult samenzijn met mémé, maar
nu voor altijd.

Op je kinderen en je kleinkinderen was je terecht
fier : sinds het heengaan van mémé waren ze
steeds bereid u met een onverpoosde zorg en
genegenheid te omringen.

Mij resten nu alleen nog de vele herinneringen,
waarop ik de komende jaren met plezier terug zal
blikken.

Ik draag je hart met me mee en vraag aan God :
« Maak ons bereid elkaar te missen, om dieper
nog nadien, in U elkander weer te vinden. »

Lieve kinderen en kleinkinderen, we zijn de takken
van één boom, van 't zelfde huis de gangen. Wij
hebben naar elkaar geluisterd en durfden spreken
met elkaar. Een antwoord kwam op vele vragen,
en waar geen antwoord was, daar groeide de
hoop. Wij wisten ons door elkaar gedragen, ter-
wijl we nog samen onderweg waren naar God,
die ons zo nabij is.

Ik neem wat hier groeide en wat wij hier be-
leefden, nu mee naar « huis » om samen met
moeder verder van te leven.

Ik dank jullie voor alle goede zorgen en her-
inneringen. Moeder en ik, wij wachten op jullie
om samen het eeuwig geluk te genieten waar er
nooit meer smart, lijden, tranen om scheiden
zullen zijn.

Van bij de Heer blijf ik jullie met mijn bede
volgen.

In dit Mariajaar willen wij aan de moeder van
alle kristelijke gezinnen « Spreek voor ons
ten beste bij de Heer. »

De families CAPIAU-DE BACKER
HOECKMAN-DE VOS

danken U voor de blijken van kristelijke deelneming.

Rouwleiding : A. Marroyen, Brakel
Drukk. L. De Ruyver, Brakel